

Bemærkninger til forordningsforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Det nuværende regelgrundlag for udøvelse af havnemyndighed er § 1 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 14. af 14. maj 2002. Endvidere er der indgået aftaler med KNI Pilersuisoq A/S og Royal Arctic Line A/S om varetagelse af driften af Grønlands Hjemmestyres havneanlæg og udøvelse af funktionel havnemyndighed. Aftalerne har haft virkning fra 1. januar 1993 med tillæg af 26. januar 1998 og af 23. juni 1999 for Royal Arctic Line A/S' vedkommende.

Der er tale om delegation til selskaber oprettet på privatretligt grundlag, som kræver en særlig klar lovhjemmel. Landstingets Ombudsmand har gjort Landsstyret opmærksom på, at dette hjemmelskrav ikke er opfyldt.

Landsstyret har på baggrund af Landstingets Ombudsmands udtalelser taget initiativ til at sikre den fornødne hjemmel til delegation af havnemyndigheden til virksomheder, der er oprettet på privatretligt grundlag. Landsstyret finder, at denne hjemmel sikres mest hensigtsmæssigt ved at ændre ordlyden af § 4 i landstingsforordning nr. 4 af 29. oktober 1999 om anlæg, vedligeholdelse og drift m.v. af Hjemmestyrets havneanlæg, der blev behandlet på EM1999 pkt. 24.

2. Redegørelse for hovedpunkter i ændringsforslaget

Som angivet i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 14 af 14. maj 2002 om udøvelse af havnemyndigheden, er det praksis, at Landsstyret udøver den centrale havnemyndighed. Forordningsforslaget indeholder en præcisering heraf.

Det har siden 1993 været praksis, at Royal Arctic Line A/S og KNI Pilersuisoq A/S har varetaget den lokale funktionelle havnemyndighed. Driften af havneanlæggene og udøvelsen af den funktionelle havnemyndighed har siden da hvilet på aftaler indgået mellem Grønlands Hjemmestyre og de respektive parter. Baggrunden for denne delegation har været, at særlige årsager talte herfor, især praktiske og ressourcemæssige forhold, da Royal Arctic Line A/S og KNI Pilersuisoq A/S havde kontorer og mandskab i de respektive havne.

Forordningsforslaget indeholder en specifik hjemmel til, at Landsstyret kan uddelegere den lokale funktionelle havnemyndighed. Det er en bred bemyndigelse således, at Landsstyret kan delegere havnemyndigheden til private virksomheder som Royal Arctic Line A/S og KNI Pilersuisoq A/S, der har en uafhængig forretningsmæssig status i forhold til Grønlands Hjemmestyre.

Når der delegeres til private gælder et særligt dobbelt hjemmelskrav. Derfor foreslås, at Landsstyret kan pålægge delegation som en pligt samt, at Landsstyret har instruktionsbeføjelse over for den lokale, funktionelle havnemyndighed således, at den centrale havnemyndighed altid kan instruere og kontrollere den privates udøvelse af den givne bemyndigelse.

Det præciseres i forordningsforslaget, at der er tale om en delegation af havnemyndigheden fra Landsstyret til selskaber oprettet på privatretligt grundlag, hvor selskabet træffer afgørelser på Landsstyrets vegne.

Selvom den centrale havnemyndighed har instruktionsbeføjelse over den lokale, funktionelle havnemyndighed, foreslås præciseret, at Landsstyret kan fastsætte nærmere regler for udøvelsen af den lokale, funktionelle havnemyndighed. Dette gøres for at eliminere tvivlstilfælde i forbindelse med den lokale, funktionelle havnemyndigheds faktiske udøvelse af havnemyndigheden.

Forslaget præciserer, at afgørelser truffet af den lokale funktionelle havnemyndighed kan påklages til den delegerende myndighed. Dette indebærer, at borgerne retssikkerhed sikres på trods af en ekstern delegation, da Landsstyret, der har delegeret kompetence og dermed er den oprindeligt kompetente myndighed, skal behandle den lokale, funktionelle havnemyndigheds afgørelse under en klagesag. Der er fastsat en klagefrist på 4 uger fra det tidspunkt, hvor afgørelsen, der klages over, er kommet frem til adressaten. Denne formulering anvendes af hensyn til de specielle demografiske og geografiske forhold i Grønland, som ikke skal komme afgørelsens adressat til skade.

3. Forholdet til anden lovgivning

Bemyndigelsen til at træffe afgørelser på Landsstyrets vegne forudsætter, at Landsstyret i medfør af § 1, stk. 2 i landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om sagsbehandling i den offentlige forvaltning (sagsbehandlingsloven) og § 1, stk. 2 i landstingslov nr. 9 af 13. juni 1994 om offentlighed i forvaltningen (offentlighedsloven), fastsætter regler om, at bestemmelserne i sagsbehandlingsloven og offentlighedsloven gælder i det omfang den lokale, funktionelle havnemyndighed har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelser på Landsstyrets vegne.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at medføre økonomiske konsekvenser for Hjemmestyret og kommunerne.

4.2. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for Hjemmestyret og kommunerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at medføre administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. De miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at medføre miljø- og naturmæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

8. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre

Forslaget forventes ikke at medføre konsekvenser for forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre.

9. Høring af myndigheder og organisationer

Forslaget har været i høring hos Royal Arctic Line A/S, KNI Pilersuisoq A/S og Direktoratet for Erhverv, Landbrug og Arbejdsmarked. Der indkom kun en bemærkning fra Direktoratet for Erhverv, Landbrug og Arbejdsmarked, som var af sproglig karakter.

Bemærkninger til forordningsforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk.1

Bestemmelsen præciserer, at den centrale havnemyndighed varetages af Landsstyret. Den centrale havnemyndighed varetager lovgivningen på havneområdet, herunder finanslovens hovedkonto 73.02.01 Havnemyndighed, og administrerer de indgåede aftaler med de lokale havnemyndigheder. Den centrale havnemyndighed er desuden klageinstans vedrørende afgørelser truffet af de lokale havnemyndigheder.

Til stk. 2

Bestemmelsen indeholder en klar lovhjemmel til, at Landsstyret kan delegerer den lokale, funktionelle havnemyndighed til selskaber oprettet på privatretligt grundlag.

Der skal være tale om særlige årsager for at delegerer, især hvor praktiske og ressourcemæssige forhold taler herfor.

Den lokale, funktionelle havnemyndighed vil kunne delegeres til de hjemmestyreejede selskaber Royal Arctic Line A/S og KNI Pilersuisoq A/S, som allerede varetager havnemyndigheden. Men Landsstyret vil også kunne delegerer til andre 100% hjemmestyreejede selskaber, som er oprettet på privatretligt grundlag, såfremt selskabet har relevant kendskab til havne- og søfartsområdet. Hertil kommer, at der skal være praktiske og ressourcemæssige forhold, som taler herfor, f.eks. at selskaberne har kontorer og mandskab i de respektive havne.

Den lokale, funktionelle havnemyndigheds opgaver er at administrere det til enhver tid gældende havnereglement, herunder give tilladelser, udstede påbud, fjerne skibe, sørge for orden i havneområdet, udføre opsyns- og kontrolopgaver, rejse erstatningskrav m.v.

2. pkt. præciserer, at Landsstyret kan pålægge den private virksomhed delegationen som en pligt. Dette sidste led af hjemmelskravet er nødvendigt for, at Landsstyret kan instruere og kontrollere den private udøvelse af den lokale, funktionelle havnemyndighed.

Betaling for udøvelse af den lokale funktionelle havnemyndighed sker ved indgåelse af aftale.

Til stk. 3

Den lokale funktionelle havnemyndighed udøves på vegne af Landsstyret, som er den centrale havnemyndighed, jf. stk. 1.

Den centrale havnemyndighed har instruktionsbeføjelse over for og fører tilsyn med den lokale funktionelle havnemyndighed i enhver henseende i forbindelse med udøvelsen af havnemyndigheden. Dette indebærer, at den centrale havnemyndighed kan give instrukser om, hvorledes den lokale, funktionelle havnemyndighed skal udøve de delegerede beføjelser samt, at den centrale havnemyndighed fører tilsyn med forvaltningsudøvelsen.

Til stk. 4

Det foreslås, at Landsstyret bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere bestemmelser for udøvelsen af den lokale, funktionelle havnemyndighed. Den foreslåede bemyndigelse vil bl.a. give Landsstyret hjemmel til at fastsætte regler angående tilsyn med forvaltningsudøvelsen, om vederlag for udøvelsen af den lokale, funktionelle havnemyndighed, hvilke opgaver den lokale, funktionelle havnemyndighed skal varetage, herunder tilsynsopgaver og opsyn, og at forhold af ekstraordinær karakter skal forelægges den centrale havnemyndighed.

Til stk. 5

Det foreslås præciseret, at den lokale, funktionelle havnemyndigheds afgørelser altid kan påklages til Landsstyret. Klagefristen er her 4 uger efter at den afgørelse, der påklages, er kommet frem til borgeren.

En afgørelse i brevform er "kommet frem" i medfør af denne forordning, når modtageren under normale forhold vil have haft lejlighed til at gøre sig bekendt med afgørelsens indhold. Dette indebærer, at i medfør af denne forordning vil en afgørelse anses for at være kommet frem, når den er afleveret til modtageren i og med, at den afleveres til ham eller lægges i hans brevkasse. En postboks, hvori dagens indgåede post samles på posthuset/postkontoret ligestilles hermed. Endvidere ligestilles POST Greenlands samarbejdspartnere, hvor posten ligger til afhentning i de egne, hvor der ikke findes et posthus/postkontor. Et brev, som afleveres efter kontortids ophør, anses først at være kommet frem den næste arbejdsdags morgen, medmindre konkrete omstændigheder viser, at brevet er blevet afhentet tidligere.

En afgørelse sendt pr. telefax eller lignende muliggør, at afgørelsen kan sendes til modtageren på ethvert tidspunkt af døgnet, medmindre der er slukket for apparatet, eller der er papirstop. Telefax indebærer den bevismæssige fordel, at det altid kan konstateres, hvornår en meddelelse er kommet frem til modtageren. Også med telefax er udgangspunktet, at afgørelsen skal være kommet frem inden for normal kontortid.

Til § 2

Det foreslås, at landstingsforordningen træder i kraft den 1. maj 2006.